

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

ฉบับที่ 2189 (พ.ศ. 2539)

ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

พ.ศ. 2511

เรื่อง แก้ไขมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
หัวน้ำยางดูดเล่น (แก้ไขครั้งที่ 1)

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หัวน้ำยางดูดเล่น มาตรฐานเลขที่ มอก.1025-2534

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ.2511 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ออกประกาศแก้ไขเพิ่มเติมมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หัวน้ำยางดูดเล่น มาตรฐานเลขที่ มอก.1025-2534 ท้ายประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 1725 (พ.ศ.2534) ลงวันที่ 26 เมษายน พ.ศ.2534 ดังต่อไปนี้

- ให้แก้หมายเลขอารยธรรมที่ “มอก.1025-2534” เป็น “มอก.1025-2539”
- ให้ยกเลิกความในข้อ 5.9 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“5.9 คุณลักษณะด้านความปลอดภัย

5.9.1 คุณลักษณะด้านความปลอดภัยของเนื้อยาง

5.9.1.1 ปริมาณตะกั่วในเนื้อยางต้องไม่เกิน 10 มิลลิกรัมต่อ กิโลกรัม

5.9.1.2 ปริมาณแอดเมียนในเนื้อยางต้องไม่เกิน 10 มิลลิกรัมต่อ กิโลกรัม

5.9.1.3 ปริมาณในโกรชามีนรวมในเนื้อยางต้องไม่เกิน 0.01 มิลลิกรัมต่อ กิโลกรัม

การทดสอบให้ปฏิบัติตาม มอก.969 ยกเว้นปริมาณตะกั่วให้ปฏิบัติตาม มอก.656

5.9.2 คุณลักษณะด้านความปลอดภัยเกี่ยวกับการละลายของสารเคมี

ปริมาณสารที่ละลายออกมาน้ำต้องเป็นไปตามตารางที่ 1

การทดสอบให้ปฏิบัติตาม EN 71 Part 3”

3. ให้ยกเลิกตารางที่ 1 และให้ใช้ตารางต่อไปนี้แทน

ตารางที่ 1 ปริมาณสารที่ละลายออกม่า
(ข้อ 5.9.2)

รายการที่	สารที่ละลายออกม่า	เกณฑ์ที่กำหนด สูงสุด มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม
1	พลาส	60
2	สารทอน	25
3	แบเรียม	500
4	แแคดเมียม	75
5	โครเมียม	60
6	ตะกั่ว	90
7	ปรอท	60
8	ชีลเนียม	500
9	สังกะสี*	500

หมายเหตุ * หมายถึง เฉพาะประเภทหัวนมย่างท้าจากย่างธรรมชาติ

4. ให้ยกเลิกความใน (6.2) ของข้อ 7.2 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(6.2) ก่อนใช้ทุกครั้ง ควรต้มหัวนมในน้ำเดือดเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 5 นาที หรือทำความสะอาดหัวนมด้วยผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดปราศจากเชื้อส่าหรับหัวนมหรือชุดนมโดยเฉพาะ และปฏิบัติตามค่าแนะนำของผู้ทำ”

5. ให้ยกเลิกความใน (6.5) ของข้อ 7.2 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(6.5) ใช้เมื่อจำเป็น ก่อนใช้ตรวจสอบและควรเลิกใช้เมื่อหัวนมชำรุด เสียหาย”

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 6 กันยายน พ.ศ. 2539

สนธยา คุณปลื้ม

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม
รักษาราชการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศที่ไว้ไป เล่ม 113 ตอนที่ 79 ง
วันที่ 1 ตุลาคม พุทธศักราช 2539

มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

หัวนมย่างคุดเล่น

1. ขอบข่าย

1.1 มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนี้กำหนด ประเภท แบบและชนิด ขนาด คุณลักษณะที่ต้องการ การบรรจุ เครื่องหมายและฉลาก การซักหัวอย่างและเก็บตัวอย่าง และการทดสอบหัวนมย่างคุดเล่น

2. บทนิยาม

ความหมายของคำที่ใช้ในมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนี้ มีดังต่อไปนี้

2.1 หัวนมย่างคุดเล่น ซึ่งคือไปในมาตรฐานนี้จะเรียกว่า "หัวนม" หมายถึง ผลิตภัณฑ์ที่ประกอบด้วยหัวนมย่าง ที่หัวจากยางธรรมชาติหรือยางสังเคราะห์ กับส่วนประกอบอื่น เช่น ห่วง เต้ารีดห่วง แป้น บุ๋มจับ ใช้สำหรับให้เด็กเล็ก ๆ ดูดหรือกัดเล่น แต่ไม่ใช้สำหรับให้อาหาร

3. ประเภท แบบและชนิด

3.1 หัวนมแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ตามวัสดุที่ใช้ทำหัวนมย่าง คือ

3.1.1 ประเภทหัวนมย่างหัวจากยางธรรมชาติ

3.1.2 ประเภทหัวนมย่างหัวจากยางสังเคราะห์

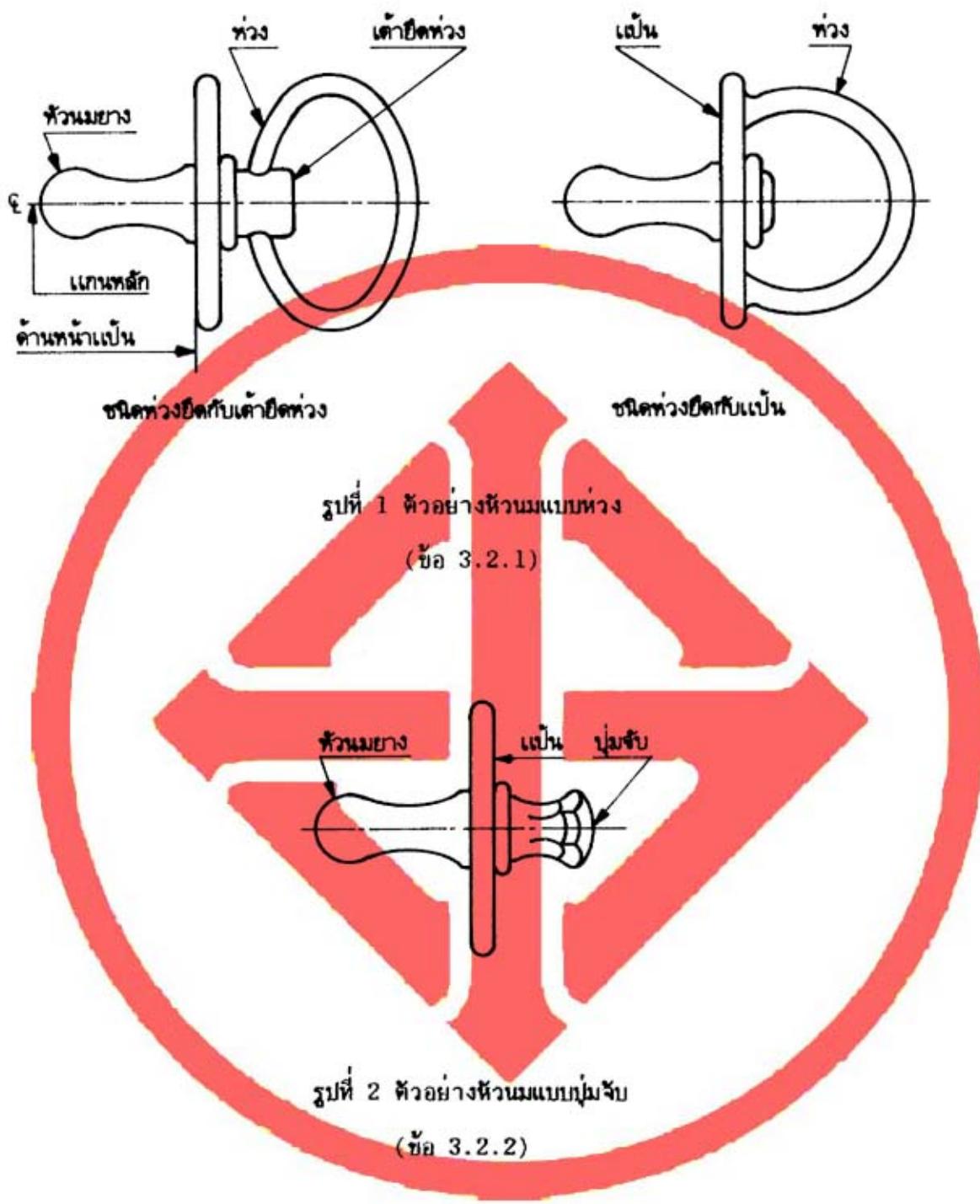
3.2 หัวนมแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ

3.2.1 แบบห่วง แบ่งออกเป็น 2 ชนิด (หัวหัวอย่างในรูปที่ 1) คือ

3.2.1.1 ชนิดห่วงยึดกับเต้ารีดห่วง

3.2.1.2 ชนิดห่วงยึดกับแป้น

3.2.2 แบบบุ๋มจับ (หัวหัวอย่างในรูปที่ 2)

4. ขนาด

4.1 หัวযามยาง

เมื่อทดสอบตามห้อ 9.1.1 แล้ว ปลายหัวযามยางต้องไม่สัมผัสกับฐานของเครื่องวัด

4.2 แผ่น

4.2.1 แผ่นต้องมีสูตรากาศ 2 รู ซึ่งแห่งทดสอบขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางไม่น้อยกว่า 5 มิลลิเมตร สามารถ สอดคล้องได้ อยู่ในตำแหน่งที่สมมาตรกับหน้าบานเป็น โดยจุดศูนย์กลางของรูทั้งสองต้องอยู่ห่างกันไม่น้อย

กว่า 15 มิลลิเมตร และขอบฐานต้องอยู่ห่างจากขอบযานไม่น้อยกว่า 5 มิลลิเมตร ในกรณีที่มีรูอากาศมากกว่า 2 รู ต้องมีรูอากาศอย่างน้อย 2 รู ที่เป็นไปตามที่กำหนดไว้ข้างต้น การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพิเศษและการวัดด้วยเครื่องวัดที่วัดได้ละเอียดถึง 0.5 มิลลิเมตร

4.2.2 เมื่อทดสอบตามข้อ 9.1.2 แล้ว หัวนมต้องไม่หลุดผ่านช่องแพ็ททดสอบยกมา

4.3 เต้ายีดห่วง (เฉพาะชนิดห่วงยึดกับเต้ายีดห่วง)

ความยาวของเต้ายีดห่วงส่วนที่หันหลัง雁ันต้องไม่มากกว่า 17 มิลลิเมตร

การทดสอบให้ทำโดยการวัดด้วยเครื่องวัดที่วัดได้ละเอียดถึง 0.5 มิลลิเมตร

4.4 ห่วงหรือคัมมิ่ง

4.4.1 ห่วง (รูปที่ 3)

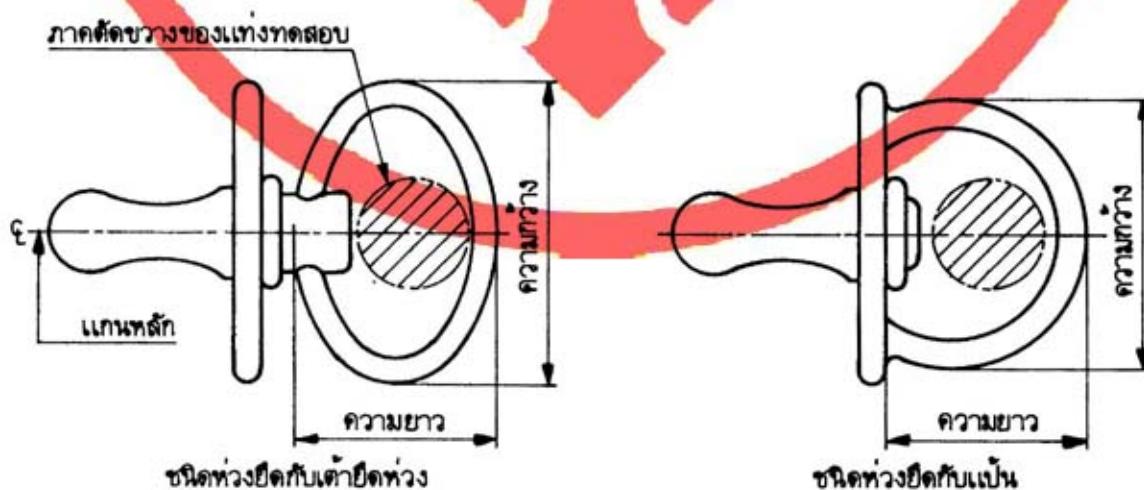
4.4.1.1 ความกว้างของห่วงต้องไม่น้อยกว่า 25 มิลลิเมตร และในกรณีที่ห่วงห้าจากวัสดุที่คลังอยู่ ความกว้างของห่วงต้องไม่มากกว่า 45 มิลลิเมตร ด้วย

การทดสอบให้ทำโดยการวัดด้วยเครื่องวัดที่วัดได้ละเอียดถึง 0.5 มิลลิเมตร

4.4.1.2 ความยาวของห่วงต้องไม่มากกว่าความกว้างของห่วง และในกรณีที่ห่วงสามารถหมุนผ่านเต้ายึดห่วงได้ ห่วงต้องไม่สามารถหมุนจนกระแทกหัวให้ความยาวคงที่รวมมากกว่าความกว้างของห่วง

การทดสอบให้ทำโดยการวัดด้วยเครื่องวัดที่วัดได้ละเอียดถึง 0.5 มิลลิเมตร

4.4.1.3 เมื่อทดสอบโดยใช้แห่งทดสอบขนาดเล็กผ่านศูนย์กลางไม่น้อยกว่า 14 มิลลิเมตร ต้องสามารถ สอดผ่านรูห่วงได้

รูปที่ 3 ขนาดของห่วง

(ข้อ 4.4.1)

4.4.2 ปุ่มจับ

4.4.2.1 ความยาวของปุ่มจับส่วนที่พันหลังแป้นต้องไม่น้อยกว่า 14 มิลลิเมตร แต่ไม่มากกว่า 17 มิลลิเมตรสำหรับปุ่มจับที่ห้าจากรัสดูที่โครงงอไม่ได้

การทดสอบให้ห้าโดยการวัดด้วยเครื่องวัดที่วัดได้ละเอียดถึง 0.5 มิลลิเมตร

4.4.2.2 ในกรณีที่ปุ่มจับห้าจากรัสดูที่โครงงอได้ ความยาวของปุ่มจับส่วนที่พันหลังแป้นต้องไม่น้อยกว่า 14 มิลลิเมตร และเมื่อทดสอบตามข้อ 9.1.3 แล้ว ปลายปุ่มจับต้องไม่สัมผัสกับฐานของเครื่องวัด

5. คุณลักษณะที่ต้องการ

5.1 ลักษณะทั่วไป

5.1.1 หัวนมต้องมีผิวเรียบ ขล缀น และไม่ปรากฏลักษณะของห้อง เช่น ส่วนแผลคอมที่อาจเป็นอันตรายขณะใช้งาน การเหนียวเหนอะ รอยถลอก รอยแตก รอยฉีกขาด รอยเปื้อน รอยด่าง สิ่งเจือปนในเนื้อยางที่มองเห็นได้ หลังอากาศ หรือห้องกหรอื่น ๆ ที่อาจเป็นผลเสียหายต่อการใช้งาน การทดสอบให้ห้าโดยการตรวจพิสูจน์ที่ระยะ 25 เซนติเมตร

5.1.2 ส่วนภายในของหัวนมยางต้องไม่มีรัศกดูด ฯ บรรจุอยู่ และส่วนที่อยู่หน้าแป้นต้องไม่มีรูให้ของเหลวในส่วนนี้เข้าออกได้

การทดสอบให้ห้าโดยการตรวจพิสูจน์

5.1.3 เด้ายีดห่วง (ถ้ามี) ต้องมีลักษณะที่ไม่ทำให้หัวนมยางหักหรือแป้นเสียหายและประกลับขึ้นส่วน หรือหักให้ขาด

การทดสอบให้ห้าโดยการตรวจพิสูจน์

5.1.4 หัวนมแบบห่วง ห่วงต้องมีความยืดหยุ่นหรือสามารถหักไม่ได้ง่าย และสามารถหันให้หัวนมหันแกนหลักแต่ละด้านได้ไม่น้อยกว่า 80 องศา

การทดสอบให้ห้าโดยการวัดด้วยเครื่องวัดที่เหมาะสม

5.2 ความหนาแรงกด

เมื่อทดสอบตามข้อ 9.2 แล้ว หัวนมยางต้องไม่ฟีก หรือหัก แป้น เด้ายีดห่วง(ถ้ามี) และห่วงหรือปุ่มจับต้องไม่แตกหักร้าว ยกเว้นความเสียหายที่เกิดขึ้นจากอุปกรณ์จับยึด

5.3 ความหนาแน่นของการกัด

เมื่อทดสอบตามข้อ 9.3 แล้ว หัวนมยางต้องไม่เสียรูปอย่างถาวรจนไม่สามารถนำไปใช้งาน หรือไม่ปลดภัยต่อการนำไปใช้งาน แป้นและห่วงหรือปุ่มจับต้องไม่แตกหักร้าว และอาจเกิดรอยกดเนื่องจากปากทดสอบบนส่วนที่ห้าจากรัสดูที่โครงงอไม่ได้

5.4 ความต้านแรงดึง

เมื่อทดสอบตามข้อ 9.4 แล้ว หัวน็อตต้องไม่เสียรูปอย่างถาวรสินะสามารถนำไปใช้งาน หรือไม่ปลดออก กัยต่อการนำไปใช้งาน และหัวเมมายางต้องไม่เสียหาย ยกเว้นความเสียหายที่เกิดขึ้นจากอุปกรณ์ซึ่งยืด

5.5 ความหนาแน่นของการเจาะ (เฉพาะหัวน็อตประเภทหัวน็อตยางหัวจากยางธรรมชาติ)

เมื่อทดสอบตามข้อ 9.5 แล้ว หัวเมมายางต้องไม่ขาดหรือเป็นรู

5.6 ความต้านแรงดึง

เมื่อทดสอบตามข้อ 9.6 แล้ว รอยตัดบนหัวเมมายางต้องยังคงสภาพเดิม

5.7 ความหนาแน่นของการคงกรอบ

เมื่อทดสอบตามข้อ 9.7 แล้ว หัวน็อตต้องไม่แตก หรือร้าว

5.8 ความหนาแน่นของการกราฟแทกของกล่องเช่าย่าให้เสียง (เฉพาะกรณีหัวเมมีกล่องเช่าย่าให้เสียง)

เมื่อทดสอบตามข้อ 9.8 แล้ว กล่องเช่าย่าให้เสียงต้องไม่แตก ร้าว

5.9 คุณลักษณะด้านความปลอดภัย

5.9.1 คุณลักษณะด้านความปลอดภัยของเนื้อยาง

การน้ำในโทรศัพท์มือถือรวมในเนื้อยางต้องไม่เกิน 0.01 มิลลิกรัมต่อกรัม

การทดสอบให้ปฏิบัติตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม หัวเมมายางสำหรับช่วงความ มาตรฐานเลขที่ มอก. 969

5.9.2 คุณลักษณะด้านความปลอดภัยเกี่ยวกับการละลายของสารเคมี

ปริมาณสารที่ละลายออกมารั้งเป็นไปตามตารางที่ 1

การทดสอบให้ปฏิบัติตาม BS 5239

6. การบรรจุ

6.1 ให้บรรจุหัวน็อตในภาชนะบรรจุที่สะอาด และป้องกันความเสียหายซึ่งอาจเกิดขึ้นในระหว่างการขนส่งและเก็บรักษา

ตารางที่ 1 ปริมาณสารที่ละลายออกมา

(ข้อ 5.9.2)

รายการที่	คุณลักษณะ	เกณฑ์ที่กำหนด	
		สูงสุด	มิลลิกรัมต่อกรัม
1	ผลิตภัณฑ์	250	
2	สารหมู่	100	
3	แมเรียม	500	
4	แคดเมียม	100	
5	โคโรเมียม	100	
6	ตะกั่ว	250	
7	สังกะสี	500	

7. เครื่องหมายและฉลาก

- 7.1 ที่หัวนมทุกอัน อย่างน้อยต้องมีเลข อักษร หรือเครื่องหมายแจ้งรายละเอียดต่อไปนี้ให้เห็นได้ชัดเจน
- (1) ชื่อผู้ทำหรือโรงงานที่ทำ หรือเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียน
- 7.2 ที่ภาชนะบรรจุหัวนมทุกหน่วย อย่างน้อยต้องมีเลข อักษร หรือเครื่องหมายแจ้งรายละเอียดต่อไปนี้ให้เห็นได้ชัดเจน
- (1) ที่อ่อนลิปสัพท์
 - (2) ประกาย แบบและชนิด
 - (3) จำนวนบรรจุ
 - (4) เดือน ปีที่ทำ และรหัสสรุนที่ทำ
 - (5) ชื่อผู้ทำหรือโรงงานที่ทำ หรือเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียน
 - (6) ข้อแนะนำในการใช้และการเก็บรักษา ที่มีความหมายต่อไปนี้
 - (6.1) ไม่ควรยูกสายไฟ หันหัวนม และห้ามคล้องหัวนมไว้บนคอเต็ก เหราะอาชรุคคลกเด็ก หรือเกิดอันตรายอื่น ๆ
 - (6.2) ก่อนการใช้ทุกครั้ง ควรหันหัวนมในน้ำเดือดเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 5 นาที หรือห้าความสะอาดหัวนมด้วยน้ำยาทำความสะอาดโดยเน่า

- (6.3) ไม่ควรซุ่มหัวหมาในช่องหวานใจ ๆ เนื่องจากอาจเป็นสาเหตุให้เกิดอุบัติเหตุ
 - (6.4) ไม่ควรแยกขึ้นส่วนของหัวหมาออกจากกัน
 - (6.5) ใช้มือจำเป็น และควรเลิกใช้มือหัวหมาชั่วคราว เสียหาย
- 7.3 ในกรณีที่ใช้ภาษาต่างประเทศ ต้องมีความหมายตรงกับภาษาไทยที่กำหนดไว้ชัดเจน
- 7.4 ผู้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมที่เป็นไปตามมาตรฐานนี้ จะแสดงเครื่องหมายมาตรฐานกับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนั้นได้ ต่อเมื่อได้รับใบอนุญาตจากคณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมแล้ว

8. การซักตัวอย่างและเกณฑ์ตัดสิน

- 8.1 คุณ ในที่นี้ หมายถึง หัวหมาประเภท แยกและชนิดเดียวกัน ห้าจากวัสดุอย่างเดียวกัน โดยกรรมวิธีเดียว กัน ที่ทำหรือส่งมอบหรือซื้อขายในระยะเวลาเดียวกัน
- 8.2 การซักตัวอย่างและการยอมรับ ให้เป็นไปตามแผนการซักตัวอย่างที่กำหนดต่อไปนี้ หรืออาจใช้แผนการซัก ตัวอย่างอื่นที่เทียบเท่ากันทางวิชาการกับแผนที่กำหนดไว้
 - 8.2.1 การซักตัวอย่างและการยอมรับสำหรับการทดสอบขนาด สักษะทั่วไป การบรรจุ และเครื่องหมาย และฉลาก
 - 8.2.1.1 ให้ซักตัวอย่างโดยวิธีอุ่มจากรุ่นเดียวกันตามจำนวนที่กำหนดในตารางที่ 2 สมมติที่ 2 ตรวจ สอบการบรรจุ และเครื่องหมายและฉลากที่ภาชนะบรรจุ แล้วซักตัวอย่างมาจำนวนบรรจุละ 1 อัน ตามสมมติที่ 3 เพื่อทดสอบขนาด สักษะทั่วไป และเครื่องหมายและฉลากที่หัวหมา
 - 8.2.1.2 จำนวนตัวอย่างที่ไม่เป็นไปตามข้อ 4. ข้อ 5.1 ข้อ 6. และข้อ 7. ในแต่ละรายการ ต้อง ไม่เกินเลขจำนวนที่ยอมรับที่กำหนดในตารางที่ 2 จึงจะถือว่าหัวหมาทุนนั้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่ กำหนด

ตารางที่ 2 แผนการซักตัวอย่างสำหรับการทดสอบขนาด สักษะทั่วไป

การบรรจุ และเครื่องหมายและฉลาก

(ข้อ 8.2.1)

ขนาดรุ่น หน่วยภาชนะบรรจุ	ขนาดตัวอย่าง		เลขจำนวน ที่ยอมรับ
	หน่วยภาชนะบรรจุ	อัน	
ไม่เกิน 3 000 3 001 ขึ้นไป	2	2	0
	8	8	1

8.2.2 การซักด้วยย่างและการยอมรับสำหรับการทดสอบความหนาแรงกด ความหนาทางต่อการกัด ความต้านแรงดึง ความหนาทางต่อการเจาะ ความต้านแรงฉีก ความหนาทางต่อการตอกกระแทบ และความหนาทางต่อการกระแทกของกล่องเบเย่ร์ให้เสียง (เฉพาะกรณีที่หัวเมมมิกกล่องเบเย่ร์ให้เสียง)

8.2.2.1 ให้ซักด้วยย่างโดยวิธีสูญจากรุนเดียวกันตามจำนวนที่กำหนดในตารางที่ 3

8.2.2.2 จำนวนตัวอย่างที่ไม่เป็นไปตามข้อ 5.2 ข้อ 5.3 ข้อ 5.4 ข้อ 5.5 ข้อ 5.6 ข้อ 5.7 และข้อ 5.8 ในแต่ละรายการ ต้องไม่เกินเลขจำนวนที่ยอมรับที่กำหนดในตารางที่ 3 จึงจะถือว่าหัวเมมรุนนี้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

ตารางที่ 3 แผนกรซักด้วยย่างสำหรับการทดสอบความหนาแรงกด ความหนาทางต่อการกัด ความต้านแรงดึง ความหนาทางต่อการเจาะ ความต้านแรงฉีก ความหนาทางต่อการตอกกระแทบ และความหนาทางต่อการกระแทกของกล่องเบเย่ร์ให้เสียง (เฉพาะกรณีที่หัวเมมมิกกล่องเบเย่ร์ให้เสียง)

(ข้อ 8.2.2)

ชนิดรุน ลับ	ชนิดตัวอย่าง ลับ	เลขจำนวนที่ยอมรับ
ไม่เกิน 10 000	3	0
10 001 ลับไป	13	1

8.2.3 การซักด้วยย่างและการยอมรับสำหรับทดสอบความหนาแรงกดต้านความปลดภัย

8.2.3.1 ให้ซักด้วยย่างโดยวิธีสูญจากรุนเดียวกันจำนวนไม่น้อยกว่า 40 ลับ

8.2.3.2 หัวอย่างต้องเป็นไปตามข้อ 5.9 จึงจะถือว่าหัวเมมรุนนี้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

8.3 เกณฑ์คัดสิน

หัวอย่างหัวเมมต้องเป็นไปตามข้อ 8.2.1.2 ข้อ 8.2.2.2 และข้อ 8.2.3.2 ทุกข้อ จึงจะถือว่าหัวเมมรุนนี้เป็นไปตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนี้

9. การทดสอบ

9.1 ชนิด

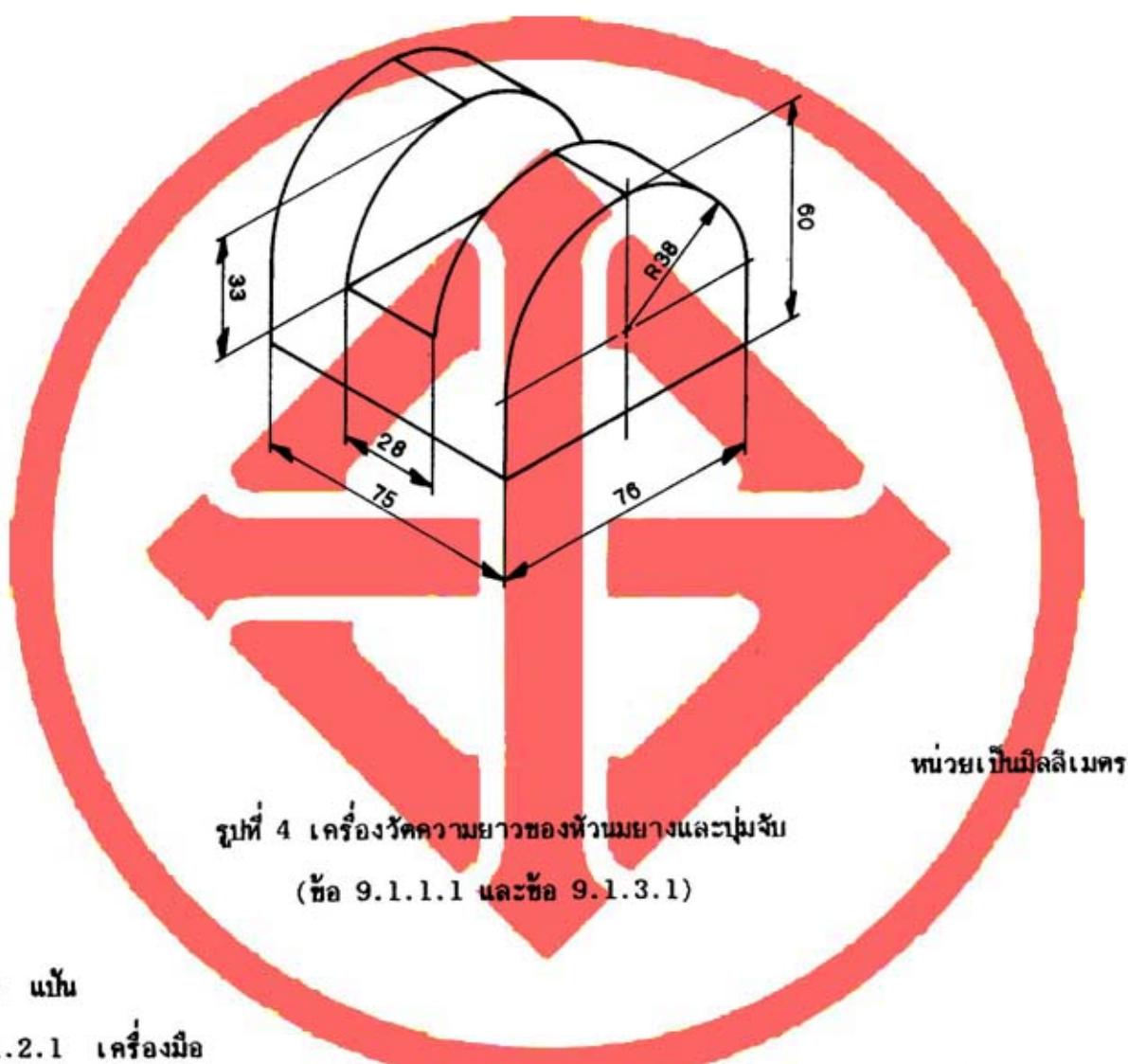
9.1.1 หัวเมมยาง

9.1.1.1 เครื่องมือ

เครื่องวัดความยาวของหัวเมมยาง หังน้ำหนัก 4

9.1.1.2 วิธีรัด

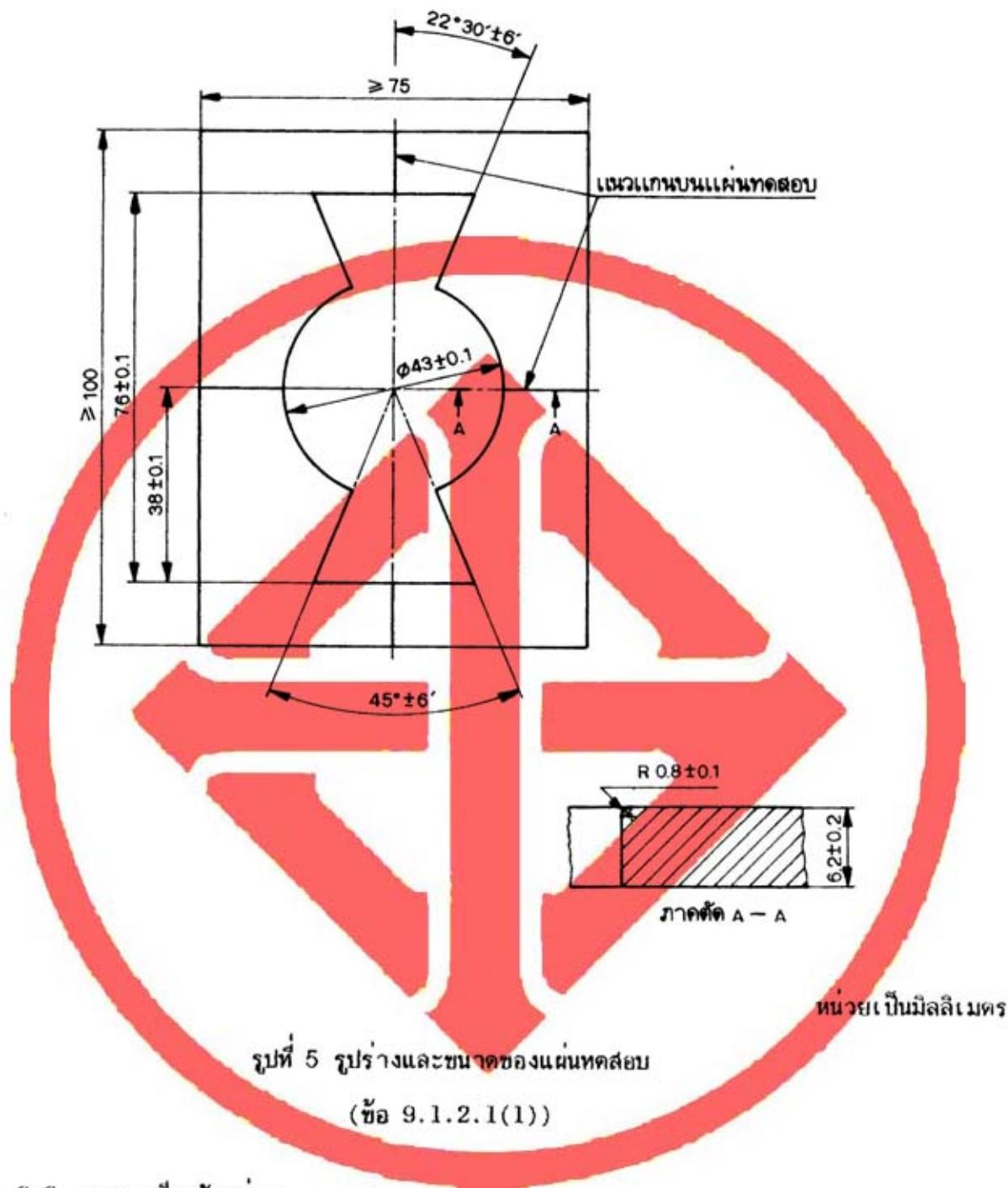
สอดหัวแม่ตัวอย่างลงในช่องกึ่งกลางของเครื่องวัด โดยให้ปลายหัวแม่ยางปีลุงและแกนหลักอยู่ในแนวตั้ง หมุนหัวแม่ตัวอย่างไปรอบ ๆ แกนหลักของหัวแม่หรือมหั้งสังเกตการสัมผัสของปลายหัวแม่ยางกับฐานของเครื่องวัด

9.1.2 แผน

9.1.2.1 เครื่องมือ

- (1) แผ่นทดสอบ ทำจากโพลิเทฟอร์ฟลูออโรเอทีลีน มีรูปร่างและขนาด ดังรูปที่ 5
- (2) ท่อรับแผ่นทดสอบ ให้คงอยู่ในแนวระดับ และมั่นคงตลอดการทดสอบ
- (3) เครื่องทดสอบความต้านแรงดึง

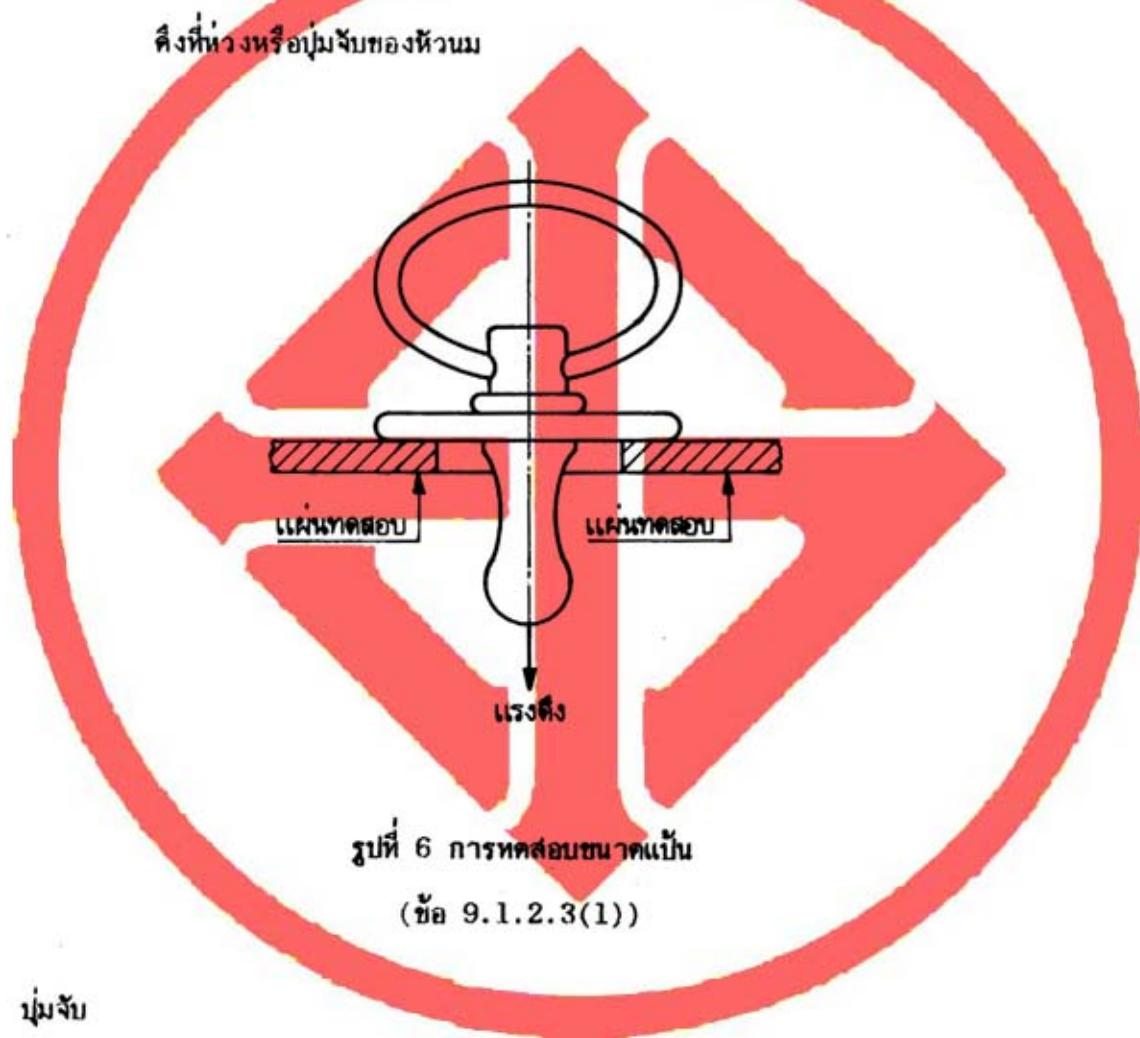

9.1.2.2 การเตรียมตัวอย่าง

แท็บบวนตัวอย่างในสารช่วยให้เปียก เช่น สารละลายโพลิออกซิเอทีลีน(20)ฟอร์บิเอนโนในโคลีโอล (polyoxyethylene(20)sorbitan monooleate) ร้อยละ 2 โดยการรีมาคทร์ เป็นเวลา 10 วินาที

9.1.2.3 วิธีทดสอบ

- (1) วางหัวযมตัวอย่างที่เครื่องไว้(ข้อ 9.1.2.2) บนแผ่นทดสอบที่วางอยู่ในแนวระดับ โดยให้หัวยมยางสอดผ่านช่องทดสอบของแผ่นทดสอบ และแกนหลักของหัวยมอยู่ในแนวผ่านจุดตัดของแนวแกนบนและแผ่นทดสอบ ตึงหัวยมตัวอย่างที่ปลายหัวยมยางตามแนวแกนหลักของหัวยม โดยค่อยๆ เพิ่มแรงดึงให้ได้ค่าแรงดึง 10 ± 0.2 นิวตันภายในเวลา 5 วินาที (ชุบชีท 6) รักษาแรงดึงนี้ไว้เป็นเวลา 10 ± 0.5 วินาที
- (2) กลับด้านของหัวยมตัวอย่าง แล้วทดสอบหน้างอเดียวกับข้อ 9.1.2.3(1) อีกครั้ง โดยตึงหัวยมตัวอย่างที่ปลายหัวยมยางตามแนวแกนหลักของหัวยม

9.1.3 บุ๋มจับ

9.1.3.1 เครื่องมือ

เช่นเดียวกับข้อ 9.1.1.1

9.1.3.2 วิธีวัด

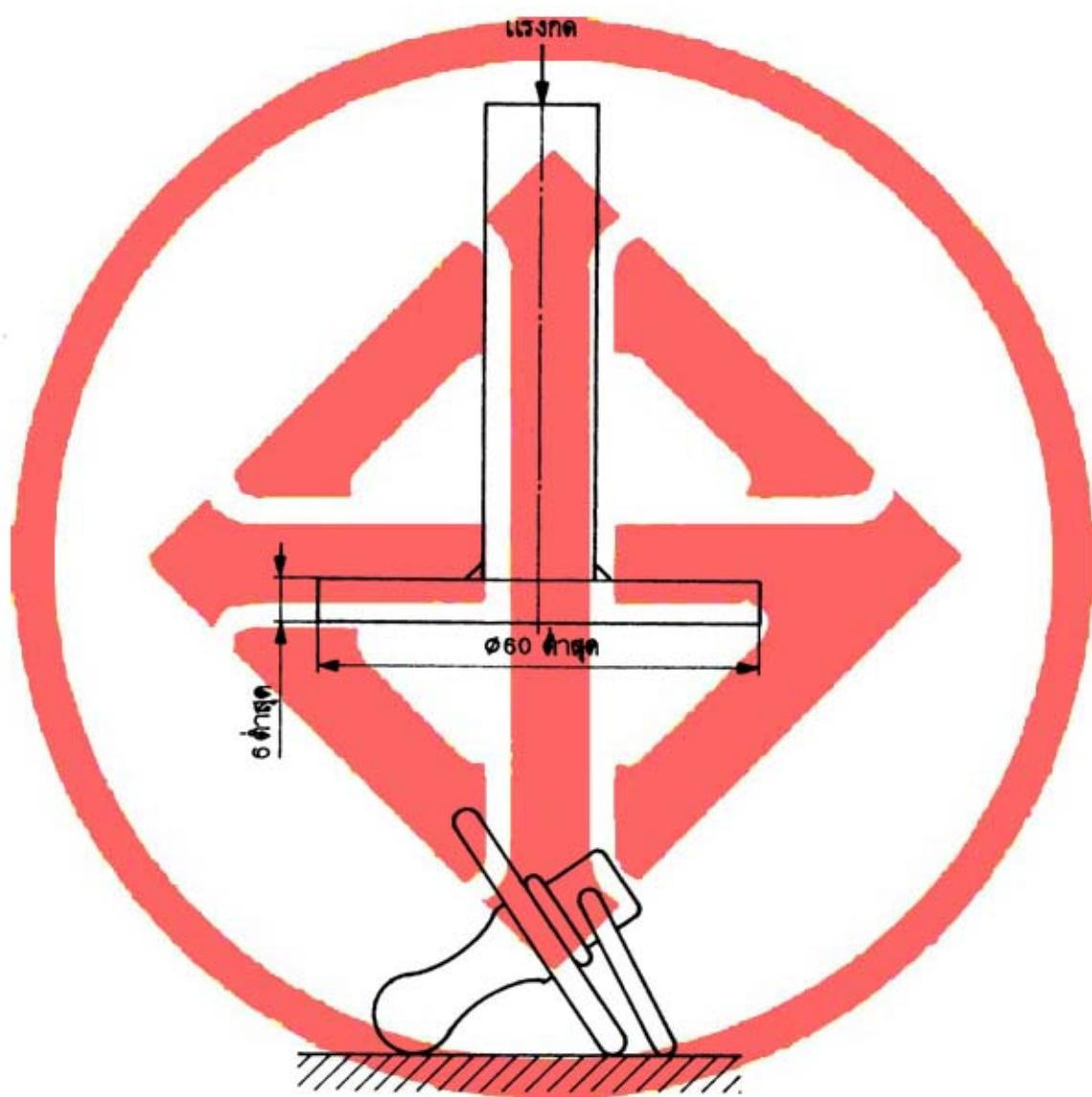
ทดสอบหัวยมตัวอย่างด้านบุ๋มจับลงในช่องเก็บกลางของเครื่องวัด โดยให้แกนหลักของหัวยมซึ่งตั้งในแนวตั้ง หมุนหัวยมตัวอย่างไปรอบๆ แกนหลักของหัวยม หรือมหั้งสังเกตการสัมผัสของปลายบุ๋มจับกับฐานของเครื่องวัด

9.2 ความหนาแรงกด

9.2.1 เครื่องมือ

9.2.1.1 เครื่องทดสอบความหนาแรงกด มีขนาดหัวกดตั้งแสดงในรูปที่ 7

9.2.1.2 เครื่องทดสอบความต้านแรงดึง

หน่วยเป็นมิลลิเมตร

รูปที่ 7 การทดสอบความหนาแรงกดโดยใช้เครื่องทดสอบความหนาแรงกด

(ข้อ 9.2.1.1 และข้อ 9.2.2.1)

9.2.2 วิธีทดสอบ

- 9.2.2.1 วางหัวแมมตัวอย่างลงบนพื้นแท่น กดหัวแมมตัวอย่างในแนวตั้งด้วยเครื่องทดสอบความหนาแนงกด (อุปกรณ์ที่ 7) หัวแมมตัวอย่างของหัวกดในช่วง 195 ถึง 255 มิลลิเมตรค่อนหาที่ จนได้แรงกด 130 ± 3 นิวตัน รักษาแรงกดนี้ไว้เป็นเวลา 10 ± 0.5 วินาที และเอาหัวกดออก
- 9.2.2.2 ยืดปลายหัวแมมตัวอย่างส่วนที่เป็นหัวแมมยางในเครื่องทดสอบความต้านแรงตึง โดยให้ความยาวของส่วนที่ยกยื่นในอุปกรณ์จับยืดเท่ากับ 10 ± 2 มิลลิเมตร จากปลายหัวแมมยาง ตึงหัวแมมตัวอย่างที่ห่วงหรือผู้มีขับตามแนวแกนหลักของหัวแมม หัวแมมตัวอย่างในการตึงในช่วง 195 ถึง 255 มิลลิเมตรค่อนหาที่ จนได้แรงตึง 90 ± 3 นิวตัน รักษาแรงตึงนี้ไว้เป็นเวลา 10 ± 0.5 วินาที และคลายแรงตึง

9.2.2.3 ตรวจสอบหัวแมมตัวอย่าง

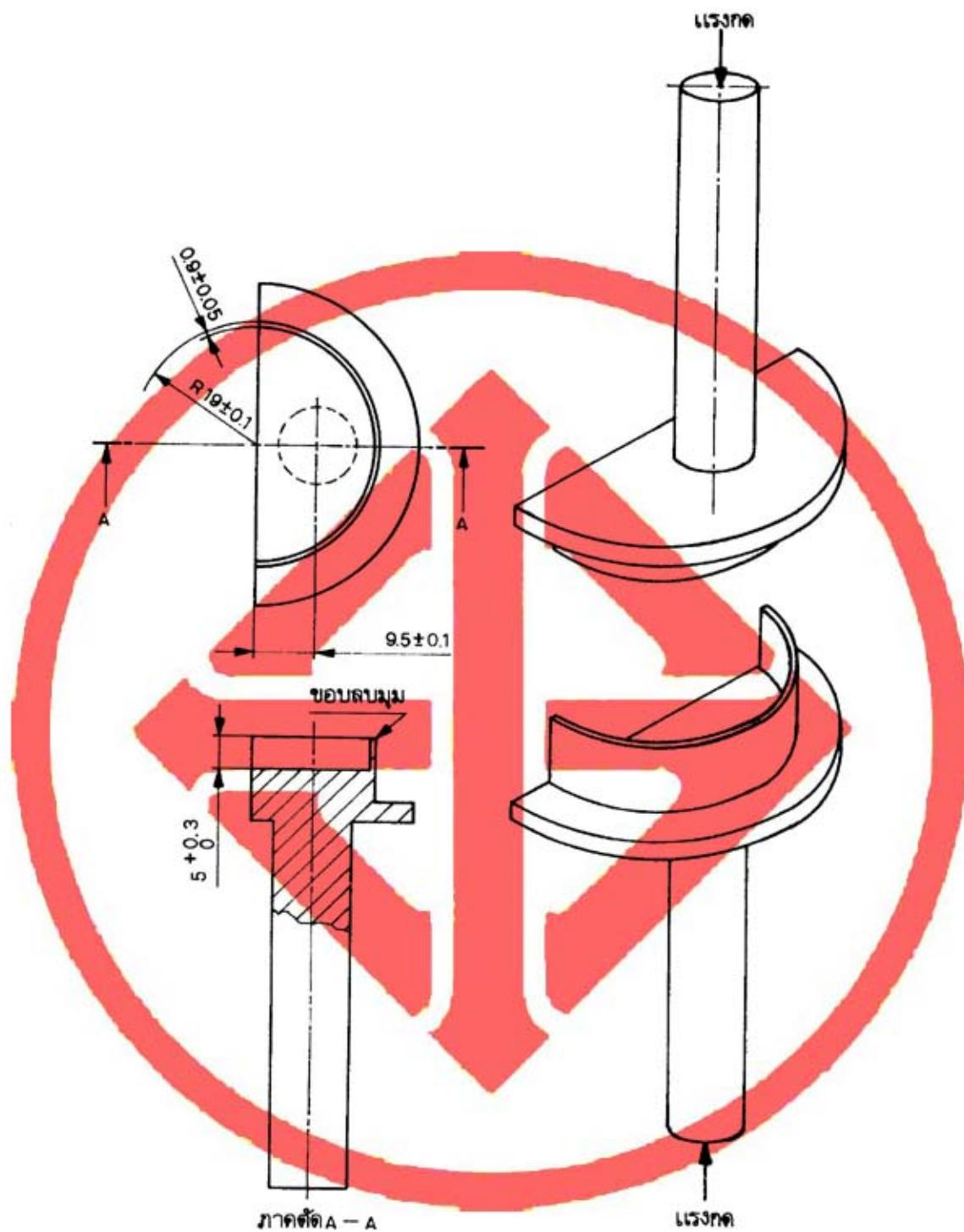
9.3 ความหนาแนนโดยการตัด

9.3.1 เครื่องมือ

- 9.3.1.1 เครื่องทดสอบความหนาแนง
9.3.1.2 ปากกาทดสอบหัวจากเหล็กกล้าไร้สนิม มีรูปร่างและขนาดหัวแบบในรูปที่ 8

9.3.2 วิธีทดสอบ

- 9.3.2.1 วางหัวแมมตัวอย่างให้ส่วนที่เป็นหัวแมมยางอยู่ระหว่างปากกาทดสอบ กดหัวแมมยางด้วยอัตราเร็วของหัวกดในช่วง 195 ถึง 255 มิลลิเมตรค่อนหาที่ จนได้แรงกด 220 ± 5 นิวตัน รักษาแรงกดนี้ไว้เป็นเวลา 10 ± 0.5 วินาที และเอาหัวกดออก
- 9.3.2.2 ทดสอบหัวน่องเดียวกับข้อ 9.3.2.1 หัวหัวแมมตัวอย่างที่ทดสอบตามข้อ 9.3.2.1 แล้ว โดยทดสอบที่เป็น 2 แห่ง และที่ห่วงหรือผู้มีขับ 1 แห่ง
- 9.3.2.3 ตรวจสอบหัวแมมตัวอย่าง

หน่วยเป็นมิลลิเมตร

รูปที่ 8 รูป่างและขนาดของปากหดส่อง

(ข้อ 9.3.1.2)

9.4 ความต้านแรงดึง

9.4.1 เครื่องมือ

เครื่องทดสอบความต้านแรงดึง

9.4.2 วิธีทดสอบ

การทดสอบทั้งหมดให้ทำกับหัวนมหัวอย่างเดียวกัน ตามลักษณะดังนี้

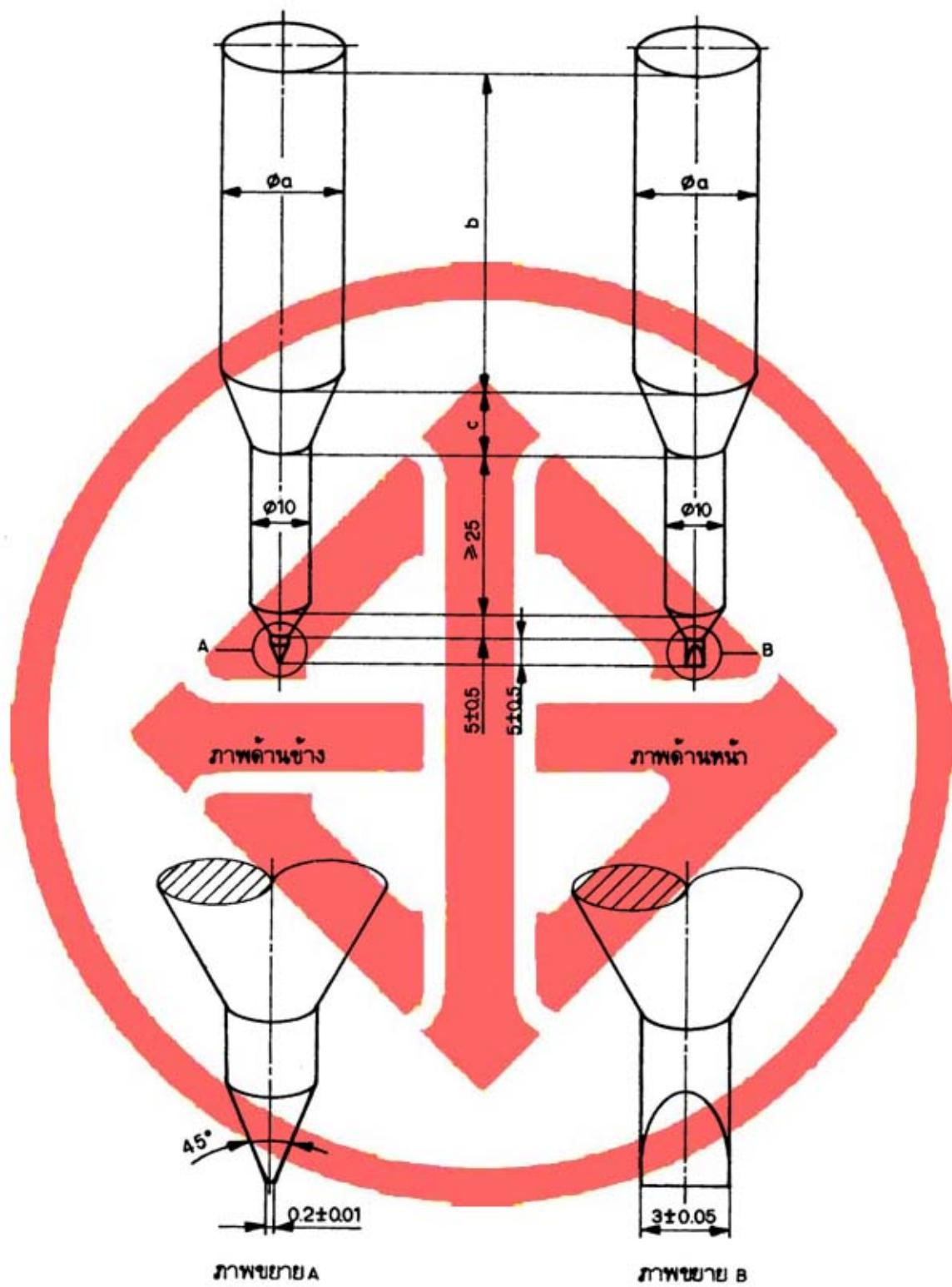
- 9.4.2.1 ยืดหัวนมหัวอย่างที่ปลายหัวนมยางด้วยอุปกรณ์ขึ้นยืด ให้ความยาวของส่วนที่ถูกยืดเท่ากับ 10 ± 2 มิลลิเมตรจากปลายหัวนมยาง ตึงหัวนมหัวอย่างตามแนวแกนหลักของหัวนม โดยให้แรงดึงหางด้านหน้าหรือปุ่มจับด้วยอัตราเร็วในการดึงในช่วง $195 \text{ ถึง } 255$ มิลลิเมตรต่อนาที จนได้แรงดึง 90 ± 3 นิวตัน รักษาแรงดึงนี้ไว้เป็นเวลา 10 ± 0.5 วินาที คลายแรงดึง แล้วตรวจสอบหัวนมหัวอย่าง
- 9.4.2.2 ยืดแป้นให้มั่นคง ดึงหัวนมหัวอย่างตามแนวแกนหลักของหัวนมด้วยวิธีเช่นเดียวกับข้อ 9.4.2.1
- 9.4.2.3 ยืดแป้นให้มั่นคง ดึงหัวนมหัวอย่างในทิศทางตั้งจากก้านแนวแกนหลักของหัวนมด้วยวิธีเช่นเดียวกับข้อ 9.4.2.1
- 9.4.2.4 ยืดแป้นให้มั่นคง ดึงหัวนมหัวอย่างที่ปลายหัวนมยางในทิศทางตั้งจากก้านแนวแกนหลักของหัวนม ให้ความยาวของหัวนมยางส่วนที่ถูกยืดเท่ากับ 10 ± 2 มิลลิเมตรจากปลายหัวนมยาง และดึงด้วยวิธีเช่นเดียวกับข้อ 9.4.2.1
- 9.4.2.5 ดันหัวนมหัวอย่างในน้ำเดือดเป็นเวลา 5 นาที แล้วนำออกมาปล่อยให้เย็นลงที่อุณหภูมิห้อง นำเช่นเดียวกับอีก 9 ครั้ง
- 9.4.2.6 นำหัวนมหัวอย่างไปทดสอบตามข้อ 9.4.2.1 ถึงข้อ 9.4.2.4 แล้วตรวจสอบหัวนมหัวอย่าง

9.5 ความทนทานต่อการเจาะ

9.5.1 เครื่องมือ

เครื่องทดสอบความทนแรงดึง

แท่งกัด มีปุ่มร่างและก้านดังแสดงในรูปที่ 9

9.5.2 วิธีทดสอบ

9.5.2.1 ต้มหัวนมตัวอย่างในน้ำเดือดเป็นเวลา 5 นาที แล้วนำออกมายกล่อยให้เย็นลงที่อุณหภูมิห้อง นำเข้าเครื่องกันอ้า 9 ครั้ง

9.5.2.2 วางหัวนมตัวอย่างที่พื้นแล้วลงบนแผ่นอัคโพรลิโอที่สีน้ำเงินความหนาแน่นสูงโดยให้แบนอยู่บนอุปกรณ์ ทดสอบด้วยอัตราเร็วของหัวกด 10 ± 1 มิลลิเมตรต่อนาที จนได้แรงกด 75 ± 2 นิวตัน รักษาแรงกดนี้ไว้เป็นเวลาไม่เกิน 1 วินาที

9.5.2.3 ตรวจพิจารณาหัวนมตัวอย่าง

9.6 ความต้านแรงฉีก

9.6.1 เครื่องมือ

9.6.1.1 เครื่องมือตามข้อ 9.5

9.6.1.2 เครื่องทดสอบความต้านแรงดึง

9.6.2 วิธีทดสอบ

9.6.2.1 ต้มหัวนมตัวอย่างในน้ำเดือดเป็นเวลา 5 นาที แล้วนำออกมายกล่อยให้เย็นลงที่อุณหภูมิห้อง นำเข้าเครื่องกันอ้า 9 ครั้ง

9.6.2.2 วางหัวนมตัวอย่างที่พื้นแล้วลงบนแผ่นอัคโพรลิโอที่สีน้ำเงินความหนาแน่นสูงโดยให้แบนอยู่บนอุปกรณ์ ทดสอบด้วยอัตราเร็วของหัวกด (ข้อ 9.5.1.2) ลงบนบริเวณที่ถูกกลางของหัวนมย่างโดยให้แนวสันของหัวกดตั้งฉากกับแนวแกนหลักของหัวนม และห่างจากคันหน้าของแบนเป็นระยะ 7.5 ± 2.5 มิลลิเมตร หรือห่างจากปลายของเดียร์คหัวเป็นระยะ 7.5 ± 2.5 มิลลิเมตร ในกรณีที่เดียร์คหัวยื่นเข้าไปในหัวนมย่าง หลังจากนั้นกดแห้งกดตัวอย่างที่มากจนทำให้หัวกดหักล่อนหัวนมย่างทั้ง 2 ด้าน

9.6.2.3 ยึดหัวนมตัวอย่างที่ปลายหัวนมย่างโดยให้ความมากๆ ของส่วนที่ถูกจับยึดหัว กัน 10 ± 2 มิลลิเมตร จากปลายหัวนมย่าง ตึงหัวนมตามแนวแกนหลักของหัวนม โดยให้แรงตึงทางด้านหัว หรือบุ้มจับด้วยอัตราเร็วในการตึงในช่วง 195 ถึง 255 มิลลิเมตรต่อนาที จนได้แรงตึง 90 ± 3 นิวตัน รักษาแรงตึงนี้ไว้เป็นเวลา 10 ± 0.5 วินาที แล้วคลายแรงตึง

9.6.2.4 ตรวจพิจารณาสภาพของรอยตัดบนหัวนมย่าง

9.7 ความหนาแน่นของการทดสอบ

9.7.1 เครื่องมือ

แผ่นเหล็กกล้าหนา 4 มิลลิเมตร เคลือบผิวให้มีความแข็ง 75 ± 5 IRHD โดยให้มีความหนาของผิวเคลือบประมาณ 2 มิลลิเมตร

หมายเหตุ อาจใช้กระเบื้องพีรีซี (ไวนิล) บางชิ้นที่มีความแข็งตามที่กำหนดได้

9.7.2 วิธีทดสอบ

ตั้งหัวนมหัวอย่างจากกระดับความสูง 850 ± 50 มิลลิเมตร ให้ตกลงบนแผ่นเหล็กกล้าหัววางอยู่บนพื้นรวม 5 ครั้ง โดยพยายามให้ส่วนที่ตกกระแทกไม่ซ้ำกัน และตรวจสอบให้แน่ใจว่าอยู่ต่ำกว่า

9.8 ความหนาแน่นของการทดสอบของกล่องเชย่าให้เสียง (เฉพาะกรณีหัวนมมีกล่องเชย่าให้เสียง)

9.8.1 เครื่องมือ

หุ้มน้ำหนักที่มีมวล 1 กิโลกรัม พื้นที่หน้าตัดประมาณ 2 500 ตารางมิลลิเมตร

9.8.2 วิธีทดสอบ

วางหัวนมหัวอย่างลงบนแผ่นเหล็กกล้าหัววางอยู่บนพื้นรวม ปล่อยหุ้มน้ำหนักที่ระดับความสูง 100 มิลลิเมตร ให้ตกกระแทกกล่องเชย่าให้เสียงของหัวนมหัวอย่าง และตรวจสอบให้แน่ใจว่าอยู่ต่ำกว่า